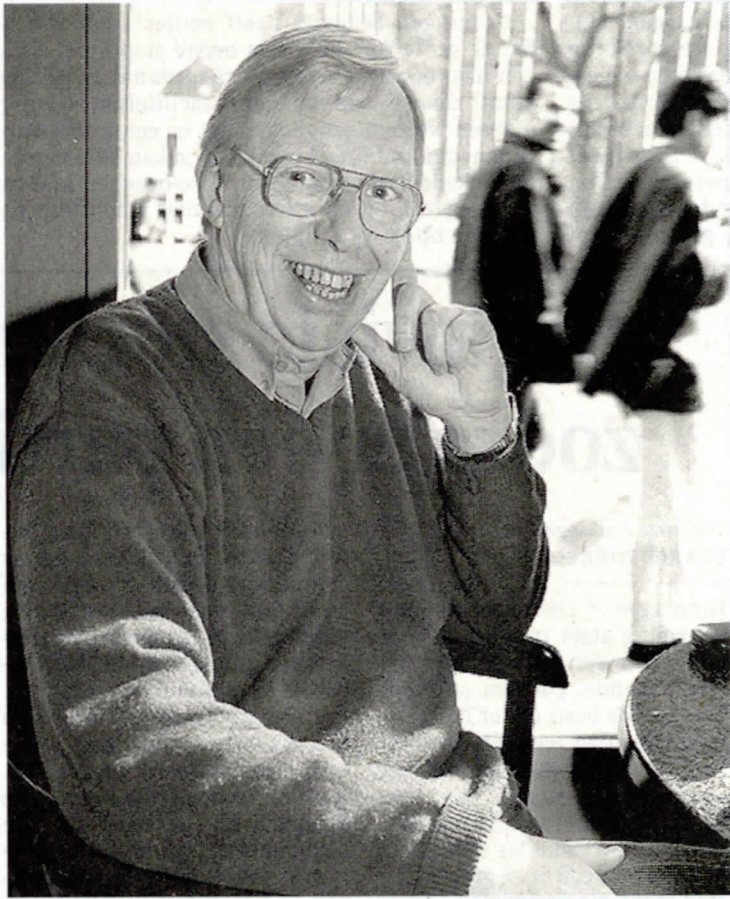

Bill Venema stort zich nu weer helemaal op cabaret

Het gaat goed met Bill Venema. Vertelt de nu 67-jarige ex-onderwijsman, oud-Nieuwsblad-redacteur ('vader' en jarenlang samensteller van de jeugdpagina Blikspuit, de voorloper van het huidige Tilt) en vrijetijds-cabaretier vorige week bij een kop koffie in de AA-Taveerne op het A-Kerkhof in de stad Groningen. "Moet je toch eens zien, wat een machtig bouwwerk," kijkt hij nostalgisch naar de majestueuze kerk. Venema is realist en romanticus. Maar bovenal levensgenieter. Zelf voegt hij daar nog een extra dimensie aan toe: "Ik heb altijd het geluk gehad, dat ik op het juiste moment de juiste mensen trof."

Dat gold voor zijn onderwijzers-tijd - 26 jaar voor de klas - dat gold voor zijn daarop aansluitende periode als redacteur bij leermiddelen-uitgeverij Jacob Dijkstra, voor zijn journalistieke bezigheden en zeker voor zijn activiteiten als cabaretman. Wat dat laatste betreft: Bill Venema is met name bij de 'middelbare garde' bekend als de zanger van het actuele weeklied bij de RONO in de jaren zestig.

Op de middelbare school en vervolgens de kweekschool voor onderwijzers ('voor de klas staan wilde ik van jongs af aan; ennis overdragen') genoot de jonge student grote populariteit vanwege zijn muzikale escapades. "Boogie woogie was toen dé favoriete muziek en dat speelde ik aardig. Ik begon me ook toe te leggen op imitaties. Tom Manders - Dorus - was bijvoorbeeld erg populair. Ook dat lukte leuk. Dat cabaretesque heb ik als onderwijzer doorgezet. Ik had wat dat betreft de tijd weer mee. Scholen zaten in de zestiger jaren middenin in de vernieuwingsfase., Muziek en zang kregen veel aandacht. We organiseerden vaak bonte avonden. Op zo'n ouderavond leerde ik ook Frits Smienk, vader van een van mijn leerlingen, kennen. Smienk was leider van het Noordelijk Rythmisch Strijkorkest en een pracht musicus. Hij vroeg mij eens, om een liedtekstje te maken voor een radioprogramma bij de RONO, de voorloper van Radio Noord. Ik probeerde

Bill Venema: 'Optreden geeft me weer een kick'

het. En het werd een succes. Gevolg: RONO-baas Jan Klompsma vroeg mij, om elke week een actualiteitenlied te maken. Steeds die deadline van de zaterdagmiddag met veranderingen op het allerlaatste moment. Dat was stressy, maar ook een geweldige kick."

Na de RONO-tijd kwam de AVRO. Jan (hersengymnastiek) Boots zwaaide daar de scepter. "Hij wilde mij graag. Ik wilde ook. Dat betekende meteen een opslag van honderdprocent. Bij de RONO ving ik 37,50 voor mijn weekliedje; bij de AVRO was dat vijfenzeventig gulden." Het entertainmentballetje rolde verder: "Ik maakte een jeugd musical voor de KRO. Leverde mooi duizend gulden op. Maar toch: het was er allemaal bij. Ik was en bleef primair onderwijzman."

Bill Venema is nu gepensioneerd. Even deed het hart wat moeilijk, maar die periode is weer passé, vertelt hij opgewekt.

Onderwijsvernieuwing heeft nog steeds zijn hart en als freelancer blijft hij daar mee bezig. Maar ook zijn cabaretwerk heeft Bill Venema recentelijk weer opgepakt. "Het bloed kruipt, waar het niet gaan kan," lacht hij. "De voorzitter van de Groninger Vereniging in Utrecht vroeg me, 'iets' over Groningen te vertellen. Korte, grappige maar ook leerzame anecdotes, gelardeerd met mijn 'ouwe' liedjes, die ik geactualiseerd heb. Dat sloeg aan. Arnhem volgde, daarna een hele rits verenigingen uit stad en provincie. Het balletje rolt. Groningana Curiosa heet het programma, dat ik nu breng. Gewoon leuke - vaak nostalgische - weetjes over Groningen en eigen liedjes die ik zelf op de digitale piano begeleid. Zoals de befaamde Tango van Sebaldeburen. Ook heb ik een leuke historie over een notaris uit Baflo, die zijn klanten 'etiquetteles' gaf. Ik ga er zeker mee door, want het geeft me nog steeds een kick.

Nvbn 19.3.99